

Indkomstskatteloven og anvendte den og dens Resultater paa Køge Købstads kommunale Ligning, vilde Resultatet blive det, at næsten alle Skatteydere i Køge fik en lille Nedsættelse, nogle faa bleve staaende paa det gamle og en eneste, en Mand, der var sat til 45,000 Kr. i Skat, vilde faa en Forhøjelse af, om jeg husker ret, 17½ Kr. om Aaret. Se, det var den Skattereform, som den Gang alle Vegne blev udraabt, ogsaa her i Salen, for at være en Plyndring af Købstæderne til Fordel for Landet.

Nu vil det naturligvis i en vis Forstand kunne stille sig noget anderledes ved denne Skattereform, thi den Indkomstskat, der kræves, vil jo for de højere Indtægter være væsentlig større end den Indkomstskat, der kræves efter den Reedtz-Thottske Skattereform. Paa den anden Side maa det jo huskes, at efter det her foreliggende Forslag til en Skattereform, vil der ogsaa til Købstæderne blive overført væsentlig mere end efter det tidligere Forslag, ligesom ogsaa Købstadkommunerne ad de Veje, jeg før nævnedes, ville faa væsentlig større Indtægter, end de nu have. Der kan ingen Tvivl være om, at naar man vil skaffe sig alle fornødne Data og vil sætte sig hen for at gøre en Beregning over, hvorledes dette Indkomstskattelovforslag vil virke omkring i de forskellige Købstadkommuner, vil man finde, at der vil blive en Del Folk med store Indtægter, som ville komme til at svare mere Skat end nu, men at den aldeles overvejende Del, ogsaa af Købstadbefolkningen, intet Tab vil lide ved denne Lov, og at overmaade mange ville have Fordel — ganske vist kun en lille Fordel — af den.

Gaar man endelig over til en Undersøgelse af Skatteydernes Forhold i Landkommunerne, vil jeg derom sige, at det selvfølgelig er endnu meget vanskeligere og vilde være endnu meget vidtløftigere at undersøge i Enkelthederne, end Forholdet er med Hensyn til Købstadkommunerne. Det er jo noget, som ethvert af de ærede Medlemmer paa Forhaand vil være paa det rene med. Men saa meget kan jo dog vides, at der ogsaa der vil finde en væsentlig Nedsættelse Sted for alle Skatteydere, at for alle de mindre Skatteydere, selv dem, der ikke have noget Hartkorn, vil der finde en Nedsættelse Sted eller i alt Fald ingen Forhøjelse; for Skatteyders Vedkommende, som intet Hartkorn have, vil der være en stor Del, som slet ikke ville komme til at mærke disse Love, og endelig vil der være et meget begrænset Antal, som ville komme til at svare højere

Skat, end de svare nu. Hvad de Skatteydere angaa, som have Harkorn, vil Forholdet jo blive det, at alle de smaa Skatteydere og alle Skatteydere af Mellems størrelse ville faa en Nedsættelse ved denne Skattereform, hvorimod de store Skatteydere, og ogsaa de, der ere Skatteydere af Landbrug, ikke ville faa nogen Nedsættelse men derimod ville faa en Forhøjelse ved denne Skattereform.

Hvis man virkelig vil søge uvilligt og fordomsfrit at gaa Virkningerne af denne Skattereform igennem, vil man finde, at det stærke Raab, som lyder om Købstædernes og Købstadsborgernes Forurettelse i Virkeligheden er noget, der ikke har sund Bund under Fødderne. Der er ved dette Forslag til en Skattereform blevet taget saadanne Hensyn til alle Sider, at den for en fordomsfri Betragtning virkelig maa erkendes at gøre Ret og Skel til alle Sider.

Disse 4 Skattelovforslag, som nu her i Dag staa paa Dagsordenen, ere altsaa, som jeg begyndte med at sige, det Forslag til en Skattereform, som er fremkommet fra den parlamentariske Skattekommission. Nogle af de Udtalelser, som jeg fremkom med ved Lovforslagets Indbringelse i Forbindelse med ganske lignende Udtalelser fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) under Finanslovens Behandling, have givet Anledning til de aller besynderligste Misforstaaelser. Det er bleven opfattet af et enkelt Medlem, som om vi sagde: Disse Skattelove eller ingen! Det er blevet opfattet fra ærede Ministres Side, som om vi sagde, at vi overhovedet ikke vilde forhandle med dette Ministerium, ja, den ærede Consejopräsident har endog svunget sig op til en saa lystig Tanke som den, at vi skulde være bange for at drøfte disse Skattelovforslag. Jeg tror, at det for hele denne Sags Fremmes Skyld vil være heldigt, at jeg søger saa vidt muligt at berigtige disse Misforstaaelser.

Misforstaaelserne synes jo for en Del at stamme fra de Udtalelser, der fra vor Side ere fremsatte om, at vi vilde ønske, og at vi i alt Fald paa et vist Tidspunkt havde ventet, at det ærede Ministerium vilde holde sine Forslag til en Skattereform tilbage, indtil man saa, hvorledes det gik med Skattelovkommissionens Forslag, havde ønsket, at den ærede Regering vilde foreløbig, i alt Fald saa længe, indtil man saa, hvorledes det gik med Skattekommissionens Forslag, forholde sig i en passiv og neutral Stilling. Jeg tror, at det har været ganske naturligt, at saadanne Udtalelser fremkom fra vor Side, det har ikke kunnet